

reduccio ego ad vim: & necessitas qd passum sic in
 ego ad finem recipiendam.

Conf. 1.º Quoad gluceoem fra subiali.
 Si agens passet gluceoem fra subialem in passu sibi
 sti in fra subiali debet ad sua corum genes fraim
 passu ad hoc ut aliam deorsu introducere: Et hoc n^o p^o
 fieri nati. q^a inertia ejisdem s^gi n^o de corum p^ont, imo
 p^octius se sequunt, et deservant, ut get in duabus aquis, s^gi g^o
 agens n^o agit agere nati in passum sibi s^git in eadem
 fra subiali.

Conf. 2.º Quoad gluceoem fra acidi:
 Si agens, et passum sint s^git in eadem spualitatem,
 et in eadem intentione, et maior vis cui p^octius unum ag^o
 in alio, et n^o ad. q^a terea idem passet se ipsum intendere
 nam si calidum ut A. vs B. p^oct intendere calidum ut
 C. vs D. et calidum B. passet intendere calidum E.
 et consequ^o calidum A se ipsum intendere q^a illud qd
 quid e^o ca^o ca^o ca^o ca^o. Tandem si agens incomp^odit a si
 mutaret sibi passum, et si passum hinc s^git fraim
 in eadem intentione, iam d^o s^git: q^a n^o it in eo get.

Conf. 3.º Quoad s^git in eadem spualitatem, et in eadem intentione, et maior vis cui p^octius unum ag^o in alio, et n^o ad. q^a terea idem passet se ipsum intendere nam si calidum ut A. vs B. p^oct intendere calidum ut C. vs D. et calidum B. passet intendere calidum E. et consequ^o calidum A se ipsum intendere q^a illud qd quid e^o ca^o ca^o ca^o ca^o. Tandem si agens incomp^odit a si mutaret sibi passum, et si passum hinc s^git fraim in eadem intentione, iam d^o s^git: q^a n^o it in eo get.

est frigidiorum, quae est alacritas calida, quae regnum calefacit
est, ut caloris acrius evocant, ut manet aqua libera, ut nihil
virtute quae amarum in se quae ducit portum frigus. est ducio
ut ideo aqua in hyeme fieri calidiorum quae per accensum
frigus arctantur exalationes calida in aqua, ne foras exungantur
quae quae frigus meatus obstruunt, quae quos possent exalare. Idem
sunt proportionem dicendum est a calore virtutali brumali frigore
poris restringente, et consequitur calidos spiritus regerentur.

Ob. 2. Quam calidam quae quae ducit calorem
ultra suum gradum est incoendere. Quam sibi sibi sibi
ostendit in ferro candenti quae quae ducit quae quae ducit
eodem in solo igne videtur posse regereri, nisi utraque a quae
laxa acandit, quae quae ducit in sibi quae ducit quae ducit
ad quae ducit in ignis regerentur. Quae quae ducit ad eum
ferri candentis sibi ducit ignem in poris ferri includam, a
quae quae ducit in via ducit quae ducit. Et ad regerentur.
quae in ferro ducit quae quae ducit, sed in ignis via ad ducit
sibi sibi ignis ob ducit sibi ducit regerentur quae ducit
quae a ferro candenti in via ducit quae quae ducit.

Ob. 3. Quis illis tunc minus incensus quae
incendit huius magis intentum. Quae quae ducit quae ducit
sibi. Quae ducit acrius, regerentur. Quae autem est a quae
ca quae ducit in minoribus quae ducit imminentes
maiores quae ducit sibi inferioris, quae est huius.

Et Limbano alicuius hanc ducit ut ducit quae ducit
a agentibus quae ducit habentium concitatum,
sibi a agentibus quae ducit ducit concitatum,
ducit quae ducit in quae sibi sibi in quae
litate concitatum ducit; ducit quae ducit regerentur.
est in agente impulsivo: nam ducit aquae

lum vicium, pondus & impetum impulsu movent, qd
 alter ad qd movetur: qd lignum e qd Jus hō gublet impul-
 sum in pondere sibi tam qd pectum impulsu. 2° in agen-
 te incesionali. Nam qd speculum remittit spem oculi ad
 ipsam oculum gublet illam in aere incedens, injiam
 erat siles spes, sicutem pectus gillum spes oculi ad specul-
 lum queno, qm ab speculo reflectat ad oculum. 3° in agen-
 te solaro, multi n. in qd innotum sibi voriferantes multo incesio-
 rem somnam adent quam singuli. 4° agunt in sibi sile.
 5° in agente luminoso, nam si in domo illustrata una luce-
 na inferat alia aequalis luminis, galdubid fit illustrat.
 6° agit in sile. Tandem in reflexione id apparet, qd si in
 de solares, facti impingant in corpus versam rotam, minor
 lux in illi dicitur. plucios, qm in aere pponitur lumi-
 noso: eo tū illud corpus qd illam minorem lucem agititit
 in aerem versus luminosum incedens illius lucem pra-
 dium, quom utant, reflectum: qd iam agenti dicit agere in
 sile sibi impetum incesionis huius.

Nas hinc in his agentibus ea apparet.
 qd pectum siles agenti: 1° qualitatem ad huncem contrarium,
 qua n. dum e sume incesa, n. hēt in se a hō impeditivum
 hōis agentis siles. 2° pectum ad siles agentis siles qualitatem
 huncem contrarium, v. g. siles calorem ut q. hō frigus ut q. qd
 qd resistit illius aī, nam hae qualitates contrarias in siles
 e in eum subeum, ut quo pectus de pectus ad pectum incesio-
 em unius, totidem hānt ab hōis qualitatis contraria.

Aliud qd agenti n. hōis siles incedens
 a similitate sibi gublet siles qualitates hōis contrarium,
 qd cum incedens incesionem in hōis siles, et hōis hōis
 mediante pectus subiali, 2° ad ubens siles qd incesio-
 dant a similitate sibi qd pectum siles qualitates hōis contrarium

cum d' deo a similibus in f'ri subiali, quia quies in f'pomo
a similiaem, in his qualitatibus. qualitat' eius, qua n' h'io
contrarium cum q'se n' spectent ad r'p'uantem et generaco?
et subialem, mirum n' e' q't agentia d'intendano s'm has
qualitates a similiaer sibi p'ssum: imo agant in sibi
tiam sibi.

Hec f'nta, inquirunt, app'icta in s'ia mi
l'vano in his qualitatibus: Dicunt n. ad 1^m p'ssum s'ite q'ue
si s'm qualitem d'lect in r'cracium b'io q'oe e' in ai ad aliu
q'um p'ducendum, et in p'ia seu d'repugnancia ad alium
intencioem p'rum recipiendum. Ad 2^m d'repugnate da
ri matuo acim ins' agens, et p'ssum s'ite s'm has quali
tates. Hec d'ny: repugnare q't ana qualitas se ipsam
mediaco p'p'et intencioe, ut videtur in h'ec in p'ia
in p'p'et, qua in se ipsam r'flectio. Hec t'ria e' uale
p'p'et.

Qui t' ab'que ulla limitaco t'ang'iam se
qui maluerit, p'ia ad d'p'entias poterit r'are. ad
1^m d'icendo imp'bum 2^m h'ois d'icend' d'ic' inq'ulsus
s' d'icendi ad p'ras p'is p'ndicis. Ad 3^m d'icendum
in uirtute o'ri p'ducere intencioem p'ri in acc'ntu
sus oculum, q'nt: d'ayce in s'ite, s' d'icibile. Ad 4^m
d'icendo multos s'it acclamantes d'intend' d'ic' d'icendi
re s'm nam q' misit f'omas p'is accis, qua s' d'ic' quing'le
res: t' d'ic' p'ere accim in maiori ignora, q' subaco u' loci
us, et r'entius emitti p'is clamor'is. Ad 5^m d'icendi
d'icendum d'ic' lucernam d'intend' d'ic' lucem a equalis
luminis, s' d'icendi lucem r'icando se gl'ibus ge'bus
accis, s' d'ic' ill' p'aci, qua s' d'ic' qu' p'ras in inf'ncio.
Ad 6^m d'icenda d'ic'us r'isum in uirtute l'nt' n'cti
p'ducere intencioem lucem ea, q' r' uat ill' uirtute

et consequitur ad agere in se, et magis incensum ad
roem huiusque dicitur ad hoc agencia in qualitate hincem
saxarium intendere assimilare sibi passum, et ad hoc
qualitatem ad hincem contrarium.

CA P. 3^m & c.

De efficiente increato, et
quo modo ab illis dependant creaturae

Primum dicitur. In natura demonstrari potest laetuniam tam
efficientem. Nunc cum sit illius primus principium, a se reserente
in suo esse dependente, nempe Deum. Nunc querimus et dicitur, quod
de fide est dicitur, et in natura lumine potest hac veritas demonstra-
ri. Quod affirmatur demonstrat sic hinc de illis quod videmus
dici, et dependere, et generari, et dependet a se et ab alio: de se
quod principium generans nunc. Suggestio est ens ante rem generatam, nunc
autem ante se ipsum existit, si ab alio, ut verum est, quod
hoc et sic ens a se, an ab alio: si 1^m habemus intendit, quod
iam dicitur a se generatum, a se res alio generans. Hoc est ha-
c efficientis: si ab alio, et hoc eadem ratio quod. Quod si in
dicitur est in alio esse in generans, et sic in ta efficientis, et admittere
has generans in inferentia, et admittere.

Ad hoc quod admissio illa quae adhuc in dicitur
nunc ut argui. Quia tota illa collectio entium innumerabilium esse
hinc, et dependens: quod ab alio quod quod sic cum in generans. Si
dicitur illam collectionem entium esse generans, et dependentem hinc
sive in singulas res: duo collectivae. Sive de totam. Cum in in
circulo res multo copulantes, et ubi dependens, cum in ipse in
cibus in totum dicitur in generans, et quae ab alio dependens.
Quod hinc dicitur in actu et quae alio. Quae res in circuitu, dicitur

pbr. i. rōe, ga iis sores hinc in cō, ut se hinc in offerenti, sō
 creator gendens indē a Deo in suo cō. Et cō in suo offerenti
 2^a ga dicit qōt iis dōd inhibere ne offerenti, ut inhibuit qōm
 in formate Babylonia, ne o quod creatorem: sō n̄ pect illas
 ita inhibere, ni in suo offerenti gendens indē ad aali Dei infla
 tu: p̄tē. 3^a ga iis 2^a c̄ indistiminata ad suas aīs, et d̄fū
 in indus, ga n̄ ē maior rōi que potius dunt, qm illum offerenti
 dem rōis p̄tē: q̄ ager aliq̄ qōi detēminatus, q̄ n̄ ē aliud q̄
 iis: sō sō offerenti, cō ad singularē aī, ut effūm d̄ber
 minans.

Contrahant ueritatem cui se offerente uideri
 Duran. in 2. hinc. i. q. 5. p. 1. Cō p̄tēiales ueritē
 om offerenti effū: q̄ se solū illum p̄tē p̄tē. Conseq̄ p̄tē.
 ga cō Deo se solū effūi quēlibet ualeat p̄tē, q̄tōram
 illius offerenti in se continet: p̄tē iis p̄tēiales. Nō iis
 q̄ p̄tēiales continere om offerenti effū dependentē aī, n̄ iis
 ualeat p̄tē; Nam uō illam offerenti continere indē p̄tē
 dēntē; q̄tōram effū se solū p̄tē p̄tē, n̄ iis uō iis p̄tē
 aī. Inhab. Deus ualeat conferre iis iis uer
 tatem completam, et independentem ab offerenti suo effū:
 n̄ iis iis eam scilicet. Conseq̄. hinc q̄tōram implicat
 d̄ber creaturas independentes in suo cō, ut implicat fieri
 independentes in offerenti cum ueritē sō d̄ber iis iis
 creatura.

p. 2°. Si Deus p̄tē iis iis
 d̄ber. scilicet q̄tōram iis iis p̄tēiales: sō hoc ē q̄tōram cum
 cō d̄ber iis iis iis suorum effū: p̄tē. Sequella ostēdit
 q̄tōram p̄tēiales ē illos, q̄tōram indiget ab eīs iis d̄ber iis iis
 iis iis indigent Dei concursu ad p̄tēiales suos effū scilicet
 q̄tōram iis p̄tēiales. q̄tōram sequell. Ad p̄tēiales d̄ber
 iis d̄ber iis ad eam p̄tēiales q̄tōram q̄tōram cum d̄ber

Et sequi quod agat sit eum alia eisdem ordinis, et ris.
 Ad dicendum si efficiens generalis, quod agit sit eum in mali
 finali, etc. ad hunc finem est dicitur ordinis cuius in 2^a subordinantur
 et.

§. 3. Si in 1^a concurrat in eum cum in 2^a
 et concurrat per eandem actionem, et per diversim: non per eandem, quod eadem
 in 1^a non potest fundere ad apti fines, intrinsecos, et totales: sed neque a
 apti generis; non est per diversim quod una ad sufficit ad unum effectum.
 Quod eadem. concurrere per eandem actionem cum in 2^a, quod in 2^a
 concurrat ut per eum subordinatum est. Ad impugnationem dicitur
 eandem actionem posse habere duos fines intrinsecos, quod una ad inper-
 sufficere nago cum duobus finibus, et sic fines intrinsecos. posse tri posse
 duplex per eum subordinatum, quod ad dicitur significat cum
 per eum.

Ind. b. Deus influeret in eandem ac-
 tionem cum in 2^a efficiente, id est efficeret in eandem concurrere per eandem
 dem non causalitatem cum alij causis: sed ut dicitur d. 2. Deus
 et concurrat in 1^a in genere in malis aut finibus: sed neque in
 concurrat cum causalitate, efficientis. Quod Deum concurrere
 te cum oibus in ad eum et finibus, et causalitates, cum cause
 licet efficientis in eadem genere, quod nulla ibi indicatio in per-
 fecit cum causalitate in malis et finibus concurrere in dicitur genere efficientis,
 quod haec causalitates in suo genere in voluntate imperfectionem. Sed
 sequitur ad hunc finem in 2^a non in et finibus in operari a Deo in depende-
 at, cum non sed a per eum quod a Deo in 1^a ut a in efficiente non
 dependeat.

C A P. 4^m

Quod nam sit primum primum quod in 1^a
 ad eum operari?
 Suggestimus hoc primum primum ad omnium omnium. Et quam

1° dub. e' omnigra d. virtuali distinguit a omnia volere. *Philos.*
 cum d. Thia i^o q. 28. a. 1°. ad 4^m. et ibi in lib. sept. dicit.
 in mech. l. 30. sec. 19. n. 49. et inq. lib. 1° t. aut. c. 1. q. n.
 4. Tuncum e' ga p'ia distinguit g'otra fratia, si obum fru-
 lo volere d. e' d'isum ab obro frali omnigra d. cum volas res que
 ad appetibile omnigra uo fatibiles: s' omnigra s'm suam p'asit
 vobis virtuali distinguit a volere. Conf. 1°. ga ut e' l'oe aqua
 d'os, illa affectiones virtuali in Deo distinguit, qua a p'e rei
 distinguit in creaturis, s' p'ia cecuriva, et volitiva, in cre-
 abis a p'e rei distinguit: s' distinguit in Deo virtuali. Conf.

2°. Ga volas g'icatis apperati et ca qua it, et qua t'io a p'e rei: s'
 p'ia cecuriva s'ol apperati et ca qua it, s' ut exunt g'icis apperati
 s'm: s' distinguit. Denique volas qua talis intencio omnia
 seu virtuali attingit obum, nit in eo reale solvans: omnigra
 us realt attingit obum d'andi illi etiam reale: s' p'ia p'ialit
 ubiusque p'ia distinguit.

Ob. p'ioria Thia Vasy. i^o q. d. 102. c. 3. et
 4. Mol. ibidem q. 23. ar. 1°. d. c. subs. s' mech. c. 13. q. 8.
 et Anonimo, quos refert. Vasy. 2°. Et Salva Gaspar. ubi
 g'ius indicat Deum agere suam volentem, ut p'ial. 142
Omnia qua cumq' voluit Dominus fecit. Et 2° p'ial. Omnia uq-
perati s'm p'onsilium volis suat. item ex d. d. Ago. lib. nulli
 trasam. c. 19. ubi cum Deo loquens. Capus, inq. volas e' opus
cui volas p'ose e' p'iora de n'ro creatu, qua sola volas t'rafe-
risi. Et hac et d'itis testimonia s'ol volas Deum ad et'ia q'
 generi libere, n'ro volentem e' p'iam, et imain p'iam cecuriva
 nam talium efficiunt.

Ob. 2°. Ga ille e' p'cipua volas, qua
 p'ia facio, qua volo, s' volas d. e' p'cipua: s' p'cipua
 ut p'ia cecuriva efficere p'ia qua volo. Et conf. p'ial.

ga. si possumus Deum aliquid uolere facere uoluntate, ad hunc
sublatam omnino non fieret: & fieret uoluntate. De neg. Mai.
ga uoluntas quae talis non efficitur quia quod non uolens uolens, uolens
repperit hinc ad extra: alioquin efficeret quod quod est factum
et consequens uoluntas est factum, istud, quod est absurdum. Ad gra-
oem quod sublatam omnino non Deum ad extra potest operari, co-
si quoniam possibile uolens, quod potest si non haberet uolentem non potest uolens.
Deo fauere tunc uolens efficitur uolens efficitur quia uolens omnino illi
subordinato, et ad eius uolentiam quod quod uolens.

2° dub. Quod nam sit obitum uolens om-
nino. Quod si possibile seu uolens quod possibile sumit
a non repugnans, quod factum in re, cui fieri non repugnat. Sunt uolens
ita se habet illud quod in uolens, et se habet uolens quod in uolens seu
facibile: ut istud quod hoc potest esse uolens: quod omnino habet
esse possibile potest. Ad si daretur possibile quod a Deo omnino
fieri non potest iam dicitur infensum quod factum est.

3° dub. Quod obitum uolens Personarum dicitur, et in
non est obitum uolens omnino: quod non est possibile, seu non est id quod non
implicat e illius obitum. Et tunc quod quod non implicat
dari, et non est obitum uolens omnino: quod non est. Quod dicitur Mai.
quod uolens uolens Personarum de se non implicat dari cont.
Mai. dicitur fieri quod causalitatem uolens. Mai. quod cum quod
liberum quod persona sic uolens implicat fieri quod causalitatem
dependentiam, ut illud potest quod fieri non repugnat quod causalitatem
est obitum uolens omnino. Ad Confrase quod dicitur Mai. Quod
non est obitum uolens omnino quod suam uolentiam quod uolens
hanc uolentiam uolens cum creatura uolens. Quod negatam seu
quod uolentiam uolentiam debita cont. Mai. Ad quod hoc non
est quod uolens, et repugnat cum infinita uolens uolentiam.

3° dub. Quod uolens omnino sic uolens

Q. neg. Ans. qd sequitur oigiam dependere, ac creaturis: eo nō ē
 gns magis necum qm creaturis, siquidem illis sublati, collecti
 et ipse oigō: at nō Deus ē ens magis necum, qm ens creatum.
 qd optime pbe. piro ibi phophico. qd qd unum qd tale, et
 illa magis. et ens creatum ē qd Deum: qd Deus ē magis natus.
 lūus: et qd. Ob. 2. Omnia d. illi negit absq. possi-
 bilis, sed qd ita d. hō vū aliq. ē vū transcendens ad illud.
 qd omniōs d. vū transcendens ad creaturas p. s. b. l. e. qd d. b. t.
 Maj. Omnia d. 3. suam vū primariam illi negit absq.
 p. s. b. l. e. abs. sumptis Neg. Maj. 3. suam vū et scum
 vūm cont. Maj. Augt. n. summi pō oigōs d. i. abs.
 et qd qd ē vū in cofacundē p. s. b. l. e. ac p. s. b. l. e. i.
 creatura, et d. ejus vū primaria. 2. respectus, qd d. b. t.
 minas em ad extrinsecum. d. qd hoc ē illud nō p. s. b. l. e. et ita
 d. qd p. s. b. l. e. p. s. b. l. e. et d. ejus vū d. e. qd oigō
 d. i. relatum transcendens ad creaturas cum relatum trans-
 cendens illud nō sit, qd d. vū vūm illi nego in inor-
 da ad illud, et oīa relata eent transcendens. d. d. i. t.
 qd d. vū vūm illi pōe sine p. s. b. l. e. abs. sum-
 p. s. b. l. e. qd sine illis in eō d. d. i. t. illi d. p. s. b. l. e. hoc ē pōe illi qd
 vū d. d. i. t. p. s. b. l. e. d. d. i. t. qd d. i. t. qd d. i. t. qd d. i. t.
 et d. d. i. t.

Ob. 3. Sicut d. i. relatum transcendens
 ad scibile: qd ed oigō d. e. i. t. ad p. s. b. l. e. qd d. b. t. Ans
 sicut d. i. relatum transcendens ad scibile, primarium, et ad
 ipsum Deum cont. Ans. Ad scibile Deum v. ad creaturas
 Nego. Ans. Nec dicas ita se hēre. pōe d. oigōis. ne
 inquam hoc dicas, qd sicut d. i. primario respectu, qd d. b. t.
 obrem d. sibi equalis, qd pōe respectu transcendens
 eo cum illis connecti; at nō oigō d. i. primario respectu,

ga cum sol respicit ens creatum dicitur tum illi conne
ssi vinculo transcendentali; atq; debet unum magis nec
cum qm aliud

Subt. q. Sublatis possibilibus adhuc maneret oipotens, et
adhuc Deus diceret oipotens, & consequens potest facere
impossibile, vj. pectum Chymicamely. q. Sublatis
possibilibus manere, omnipota qadeo intrinseca, dicit
quod extrinsecam ad extrinsecum. In alio Deus diceret
et oipotens quoad extrinsecam extrinsecam ad faciendum
q. d. implicat, si quod sit; sed cum pectum in Dei, et
Chymera implerent. Deus ea negt pducere.

C A P. V. m

2. ¶ Create. Sit ppositum solius 1° 2
causa efficientis. 2

Hoc quo indupli su ppo existat. us et sic ppositum solius
Dei aliqd pducere p creationem, ut creatura p ppositum aliqd
creare, ut cu ppositum Deo sol p generaliam conuictum
sit conuictum. 2° d. V. ita sic ppositum solius Dei
ut creatura nec ut intrinsecum a Deo obuenit
p ppositum aliqd creare. In utroque su quatio e resoluenda,
1° d. q. e. q. ppositum solius sic creatura
qua ut cu ppositum nat p ppositum creare. q. negt. ibi
Magister. D. Thoms. Scot. Thom. et alij quos citat
co. Sect. Inar. d. 20. sec. 2. n. u. Finl. 5. mechy.
c. 2. q. 8. sec. 2. Pasqui. v. q. d. 1. 1. 1. c. 2. M. d.
ibidem q. 7. 3. ar. 3. a q. his d. obstantibus, et alij
coiter. co. ppositum e q. d. creatum unum ppositum aliqd

virtus inferior. & nulla res creata, aut creabilis habet. pro virtutem
inferiorem: & nulla pro virtute propria creare. Min. so lon-
tegenit. Mai. ex eo pbr. qd q maior e distantia in i tris q
distantionis, eo maior regit virtus: it in ens eo nil e q reduci
ens q creatorem dati inferiori distantia: & adcreandum regit
virtus inferior. Deno alq cum Turo. in phys. d. 12. a 8
88. ens n distantia inferiorem anilo, qd inqunt ens in distant
anilo qm hic entitatis, in cum hoc sit finita distantia inferiorem
Ad contra, qd ut in i opposita dati distantia inferiori, sufficit qd
unum i lrum sit inferiorem, ut pbr. in distantia, qua dicitur
Deum, eo creaturam: it nil in ioe nite e inferiorem, qd n dicit
Deus magis qfectiois, qm nil in qfectiois: & in nil et ens
dati distantia inferiori.

Consp. ioe. hary et Mol. cit. qd nulla creatur
va quantumvis qfectiss a Deo condita. sed a facto creare go-
tuerunt, ut colligit e Symbolo Consily Hilan. ex c. Firmiter
& Similia Trinitate: & ex eo manifeste ostendit, solus Dei
qperium ed habere virtutem adcreandum; alii quoniam e
no, qd supremas longum aliqd creare n pofit.

Pro opposita dicitur. in 2. dist. c. 9. q. 4.
Obi. Ad creandum sufficit virtus finita: & regit ioe in
creatura. Ans. pbr. qd Deus qd creat n applicat virtutem
inferiorem: & n. pbr. Ans. Ad qd dicitur deus Deum qd
creat applicat virtutem inferiorem qd ad inim, seu e qd pbr.
qd l' res creata sunt finita entitatis d continentis qd quod
hinc min gducendi, in in virtute in inferiorem.

Obi. 2. Angelus pot alium Angelum gducere
n q generatorem. & q creatorem. Mai. pbr. qd 2. Actum effectus
qfectum qd faceret tibi nite. pbr. Mai. Doctri na. h
h' illigenda e ad effectibus qfectus in pbr. con pbr. h' h' h'

quorum e' multiplicare indur ad conseruacionem spci: qd' a
negotio in agenciois incorruptibilibus.

2° quib' e' q' creatura possit eleuari a utinimum
Neopadiceandum? Probabilius e' q' ita Magist' in 4. disc.
2°. Althos ibidem dicit 1°. a. 3. Gabriel. in 4. disc. 1°. q.
1°. a. 3. sub. 2. Quas. in meth. d. 20 sed. 3. et tom. 1. in 3°.
fem d. 3. sec. 9. q' hae uerba et tom. 3. d. 6. sed. 1.
& dicit 3°. l. 8. phys. q. 1°. ar. 4. q' 3°. Surt. et alij sum-
unt e' q' Deus pot' ubi suis creaturis ad id qd' duplicat
contra dictioem: qd' duplicat cum alijs concurreat ut instru-
mentu ad creandum: q'.

Conse. eglis. 1°. q' Deus pot' eleuari istum
creatum ad aius signatus. fides q' charitatis, uisionis B.
2° q' Deus pot' eleuari aq'm baptismalem ad gaudendam
gratiam. 3° q' eleuari uerba consecratiois ad transsubstanti-
onem panis et uini in corpus et sanguinem xpi d'ni. q' q' pot' eleuari
Sanctissima Virgo eleuari ut instrumentu ad gaudendam uni-
onem hypostaticam xpi d'ni ut e' probabili' hoc. Sicut, quia u-
nis e' fluxum signatum e' sanctissima: q' e' pot' creatura
eleuari ad creandum.

& Immonencia sua, q' d' multo. Cato. Tert.
Sicut. quos uerbo et legit. Sicut. 1°. q' d. 196. c. 2. Sicut.
s. meth. c. 2. q. 2. sec. 3. Sicut. 1°. q' d. 3. q. 2. q. 4.
Sicut. 1°. q' alijs in creat. cogit in co. uirtus infenita: q' ut
instrumentu ad uirtus infenita: q' nage et ut instrumē-
tu creat. Constat q' creat. e' q' q' q' Solus Dei: q'
negotio creatura uirtus. q' dicit. Magist' ut alijs in creat.
ut in q' q' cogit in co. uirtus infenita cont. Magist' q' ali-
q' in creat. ut in co. uirtus infenita cont. Magist' q' ali-
q' instrumentu nouum sufficit, q' dicit uirtus infenitam

extinatis et p̄i eleuantis. Ad istud. dies create uirtute
propria et nati eē ipsium solius Dei; create uō ut instru-
mentum eleuationis, et inuirtute p̄ialis eleuantis p̄ se
creatura coicari.

Ob. 2°. Si creatura ut instrumentum des-
uatum a Deo p̄oio create, creatis ind^o dēi a Deo, et
eē ab illo instrumento effederet: et p̄oio efferedi. p̄o
ga iō creatura p̄oio a uirtute actiua ad creandum: et
in nullo se creata dāt uirtus et p̄oio actiua ad creandum. et
nulla p̄ actiua a seipsa uirtutem p̄oio create. P̄oio. Nō
Ad p̄oio dies in creatura id eodem dāt p̄oio natiua
ad creandum, dāt uō p̄oio obedientiam; et qua infra et

C. A. P. VI^m

Quid sit potentia obedientialis, et q̄ dēt in
omniente creatura

Suppono in primis dāt p̄oio obedientem, que nō aliud eē
qm̄ a p̄oio, qm̄ hū creatura, ut se illa p̄oio Deo efficiere qd
qd uoluerit, licet in actiua et p̄oio. p̄oio eē in ordo
ad recipiendos effus signatis, sibi indēbitos: actiua eē in ordo
ad illos p̄oio. Supp. 2° p̄oio obedientem in se.
in aliquo p̄oio uirtutis dēt a nati entitate in p̄oio
eius, ga p̄oio obedientis influo ind^o in effus signatis, restis
autem influus efferedi nego ab alij nego uel p̄oio. In
uirtutis dēt ab entitate nati, ga creatura p̄oio si p̄oio
suam entitatem p̄oio a p̄oio obedientis, nō p̄oio in ordo
effus signatis, quos hū, qui si p̄oio in ordo ad signatis. p̄oio
uo obedientis, ipsi nego sine ipsa creatura entitate, sum
p̄oio in ordo ad effus signatis, p̄oio. dēt entitatem uel

accus, et connotationem ad tales effus. ⁶ dist. inquit in
quatuor ab ipsa entitate nati; qua dicitur, ut per, et includen-
tis ab inclusio, sicutem gōa obediatis includit entitatem, a
qua dicitur.

Adverte tōd qd gōa obediatis in ordo ad effus
signales, dicitales includat contum gerium creatura, dicit signi-
ficam talis creatura. Non significum, qd gōa concipi sicut illa.
et ras ē qd gōa obediatis sicut vōm et contum vōi creatu-
ra. gōa nō obediatis in ordo ad effus vitales includit adit
vōem, et contum gerium creatura, tōd ēd significum talis
creatura; videlicet illis et vōtis, qd tales effus vitales sōt
a principijs vitalibus, sōbdiensitātis dicitatis gōant gōant.

Supp. 3^a gōam obediatis ē tācō in ordo
quatuor ad effus signales complexi tō et adagueri in aūi.
t gaudium Dei intinsum, nempe hūm, aut aliam qua-
libet em: t gaudium Dei extrinsum; qd ita stricui, et
complexi in aūi. t aliqd extrinsum dicitur; nam qd
ma in aūi. sicutis t dicitur extrinsum illis agens, et
qd Angelorum t rebus finis t etiam extrinsum obit.

Si qd. t gōa obediatis nō vīs transcendens ad
tas effus signales. Non qd cum dicitur de ente signali qd
82. etc. a et alijs quōs refert. qd. qd gōa obediatis
dicitur ad vīs ad sōs effus, tō vīs ad obediendum Deo
in ordo ad qd dicitur, qd vīs hūi t illis effus dicitur
id ē dicitur vīs, et mali illis; ut gōantate dicitur tōi
nigōa d. qua dicitur vīs possibilis, siquidem dicitur tō
nulla forent possibilis; nam adhuc ēcō vōtus ab
gōantissima potens facere possibilis si qd forent. Conf.
qd si gōa obediatis ēcō vīs transcendens in adagueri ad
effus signales dicitur illi congrua ad illis obediens